

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Vlaamse Gemeenschap przeciwko Mauritsowi Baesenowi

(Sprawa C-296/09) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 13 ust. 2 lit. d) — Termin „personel równorzędny” z urzędnikami — Umowa o pracę zawarta z organem władzy publicznej)

(2011/C 55/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Gemeenschap

Strona pozwana: Maurits Baesen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 13 ust. 2 lit. a) i d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Urzędnicy służby cywilnej i personel równorzędny — Pojęcie — Osoba, która zawarła umowę o pracę z organem władzy publicznej

Sentencja

Terminy „urzędnicy służby cywilnej” i „personel równorzędny” w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2), zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1390/81 z dnia 12 maja 1981 r., należy definiować wyłącznie przez odniesienie do prawa krajowego państwa członkowskiego, którego administracja zatrudnia zainteresowanego. Osoba znajdująca się w sytuacji pozwanego w postępowaniu przed sądem krajowym, która w danym państwie członkowskim jest objęta częściowo systemem zabezpieczenia społecznego urzędników i częściowo systemem zabezpieczenia społecznego pracowników, może podlegać, zgodnie z postanowieniami art. 13 ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia, wyłącznie przepisom państwa członkowskiego, którego administracja ją zatrudnia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Staatssecretaris van Justitie przeciwko F. Toprakowi (C-300/09), I. Oguzowi (C-301/09)

(Sprawy połączone C-300/09 i C-301/09) ⁽¹⁾

(Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja — Swobodny przepływ pracowników — Zasada „standstill” zawarta w art. 13 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Zakaz wprowadzania przez państwa członkowskie nowych ograniczeń w dostępie do rynku pracy)

(2011/C 55/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie

Strona pozwana: F. Toprak (C-300/09), I. Oguz (C-301/09)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 13 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją — Zasada standstill — Zakres — Zakaz wprowadzania przez państwa członkowskie nowych ograniczeń w dostępie do rynku pracy — Pojęcie nowego ograniczenia

Sentencja

W okolicznościach takich jak te w sprawach przed sądem krajowym odnoszących się do przepisu krajowego dotyczącego uzyskiwania zezwolenia na pobyt przez pracowników tureckich art. 13 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji, należy interpretować w ten sposób, że „nowym ograniczeniem” w rozumieniu tego artykułu jest zastrzeżenie przepisu, który wprowadzono po dniu 1 grudnia 1980 r. i który przewidywał złagodzenie przepisu obowiązującego w dniu 1 grudnia 1980 r., nawet jeśli zastrzeżenie to nie pogarsza warunków uzyskania tego zezwolenia w stosunku do warunków wynikających z przepisu obowiązującego w dniu 1 grudnia 1980 r., czego sprawdzenie należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.